

Quida ma jálle ello sisse fain, sedda ei tea
ma mitte mälletada. Muidogi olli ni paljo
ello- õhko mo sees, et se soe hingे aur, mis
mo kallis naene, mo suhho puhhus, mis mind
ellawaks teggi, et ma tundma hakkasin, et
kegi mo ümbert finni hakkas ja tuggewaaste
piggistast. Sest nüud tulli tuul minno peale
ja ma tundsin lahketa ollemist ja lõin silmad
lahti ja näggin omma kallist naest, kes mahha
langes ja mind kohhutas, et jálle árraminneest-
asin. Párrast kahhe tunni árkasin jálle; agga
se kes minno ello eest murret kandis, olli
omma ello minno eest árraanud ja isse sur-
ma sanud.

Armsad luggejad! Sedda kurba luggo lug-
gedes, tullegate omma mele, et teie ka omma
surnuid mitte ülle pea ja kaela marsi firsto
ei panne, waid odake iggaühhe surno jures,
kui temmal tössine märik, se hais, tunda on.

Kül halle on se luggo kuulda,
Mis luggesime praego siin;
Oh Jummal! wóttu armust keelde,

Et meil ei tulleks ka se piin: ~~hullo~~ v
Kül naene surmast árratas, ~~hullo~~ las
Surm tedda ennast surmatas.

Ei holind naene ommast ellust.

Kui agga mees jááks ellama

Ta süddä armastusse wallust,

Láks turwastusses pöllema,

Ta mótlés: tulleb surm muul' ka,

Kui agga mees jááks elloma!

Kül Loja teed on immelissed,

Mis ei woi árraarwata,

Need on ni mitme nimmelissed

Et surnuidki woib árrata:

Kell' on siin õige, wagga wiis,

Ei temma arm fest lahko siis.

Koddo = káijast.

Saksvaala keiser Karel VI. wallitsusse aal,
seisis Kirraseri rüggement Hornaus talli- for-
teris. Ühhel pával tulli soldat peáliko jure